

МОТИВИ към Решение № 588 /21.09.2021 год. по АНХД № 2183/2021 год. по описа на ВРС, 45-ти състав

Производството е по чл. 375 и сл. НПК.

С постановление на ВРП от 04.06.2021 год. е внесено предложение за освобождаване от наказателна отговорност на М. ЮЛ. Б. с ЕГН ***** от гр.Варна за извършено престъпление по чл.131,ал.1,т.12, вр.чл.130,ал.2 от НК и за налагането на административно наказание на основание чл. 78а НК.

В проведеното съдебно заседание ВРП, редовно призована се представлява от прокурор К. К., който поддържа обвинението, като сочи, че същото е доказано. Прави анализ на събраните доказателства и моли съда да признае за виновен обв.Б., като предвид наличието на предпоставките на чл.78а от НК, пледира обвиняемия да бъде освободен от наказателна отговорност като му бъде наложено административно наказание глоба към минималния размер предвиден в закона.

Обвиняемия Б., редовно призована се явява лично и с адв.В.В., ВАК.

В хода на съдебното следствие обвиняемия не се признава за виновен, Твърди, че бутнал пострадалия леко, тъй като той го напсувал.

Адв.В., ВАК моли по отношение подзащитния му да бъде оправдан, като се аргументира с това, че пострадалия не се е освидетелства и е нямал видими следи от наранявания, поради което според него деянието е несъставомерно, тъй като не се доказва телесна увреда.Алтернативно моли подзащитния му да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание по чл.78а от НК.

От фактическа страна:

На 01.10.2020 г. около 16.00 часа обв. М.Б. бил заедно с майка си В. Б.а. Св. В. Б.а управлявала лек автомобил марка „БМВ" в с рег. номер ***, а Б. се возил на дясната пътническа седалка. Св. В. Б. управлявала автомобила в град Варна, като навлязла в еднопосочната улица „Найден Геров", но в забранената посока, като се движила в посока ул. „Феликс Каниц". Срещу нея се движил автомобил, който подал звуков сигнал. В този момент по тротоара на ул. „Найден Геров" се движил пострадалия И.Р., който носил торба с покупки. Той чул клаксона и се обърнал. Видял, че лекия автомобил управляван от св. Б.а е навлязъл в забранената посока и направил остра забележка. През спуснатия прозорец на автомобила обвиняемият Б. чул отправената забележка и казал на пострадалия „Я млъквай бе, че и на тебе ще ти еба майката. Ти ли ще ми кажеш къде да карам, аз тука живея". Пострадалия махнал с ръка. В близост се намирал свидетеля П.Л., който бил автомобила си, който бил паркиран на ул. „Найден Геров". Той възприел, че се развила конфликтна ситуация и продължил да наблюдава какво ще се случи. Обвиняемият Б. казал на св. В. Б.а да спре автомобила. След няколко метра автомобила спрял и обвиняемия излязъл от него. Той се засилил към пострадалия като крещял „Ти ли ще ми кажеш, бе? Какъв си ти, сега ще те науча". С ръцете си обвиняемия блъснал пострадалия в областта на гърдите, вследствие на което пострадалия Р. паднал по гръб на земята и изтървал торбата с покупките си. Пострадалия се опитал да стане, но обвиняемия му нанесъл един удар с юмрук в областта на врата и го ритнал два пъти в тялото, в областта на десния хълбок. Пострадалия се опитал да се предпази. В този момент св. В. Б.а казала на сина си да престане и го хванала, като го задърпала към автомобила. Обвиняемият се качил в автомобила и св. Б.а потеглила към дома си. Св. П.Л. възприел случилото се и отишъл да окаже помощ на пострадалия. На място се събрали и други неустановени по делото граждани. От ударите на пострадалия

били причинени типичните повърхностни кръвонасядания, травматични отоци и ожулвания, които причинили чувство на болка у него. По-късно се тъжил във 02 РУП Варна и е образувано ДП № 1348/2021 год. по описа на 02 РУП Варна.

В хода на разследване по делото било извършено разпознаване на лица, при което пострадалия И.Р. разпознал обв.Б., като лицето, което на 01.10.2020 г. му нанесло удари. Било извършено и разпознаване от св. П.Л., който също разпознал обв. М.Б., като лицето което нанесло побой на пешеходец на кръстовището на ул. „Найден Геров“ и ул. „Васил Друмев“.

От заключението на назначената в хода на досъдебното производство СМЕ се установява, че при получаване на удар от блъскане, удари с ръце, и ритници могат да се реализират травматични увреждания - повърхностни кръвонасядания, травматични отоци, ожулвания и др., които обуславят чувство на болка.

В разясненията, които прави в съдебно заседание вещото лице посочва, че не всички травматични увреждания оставят следи, като липсата им не изключва нанасянето на удари. Посочва, че потърпевшият много точно е определил чувството на болка, която е изпитал в продължение на 2-3 дни. Според експерта това е реално възможно, защото болковия симптом е този който първи определя травматичното увреждане на определени тъкани и органи.

Посочените фактически обстоятелства се установяват по един безспорен и категоричен начин от показанията на разпитаните свидетели: пострадалия И.Р., В. Б.а, П.Л., частично от обясненията на обвиняемия К., от заключението на СМЕ, а също и от писмените доказателства, инкорпорирани в доказателствения материал.

Съдът кредитира изцяло заключението по изготвената и приета по делото експертиза, като намира, че същата е обективна, пълна и изготвена от лице, притежаващо специалните знания за това, както и относима към основния факт на доказване в производството.

От правна страна:

При така очертаната фактическа обстановка, от правна страна съдът намира, че обв.Б. от субективна и обективна страна е осъществил състава на престъпление по чл. 131, ал.1, т.12, вр. чл.130, ал.2 от НК.

Противоправното поведение на обвиняемия е в пряка причинно-следствена връзка с настъпилите телесни увреждания по отношение телесния интегритет на пострадалия. Този извод съдът направи с оглед назначената в хода на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза и разясненията направени от вещото лице в съдебно заседание. Така установените от експертизата травматични увреждания са годно доказателство, че на пострадалия вследствие на нанесените удари от обвиняемия е причинена лека телесна повреда, изразяваща се в причиняване на болка. В тази връзка съдът кредитира заключението по назначената съдебно-медицинска експертиза като компетентна и обективна и го възприема изцяло.

Обект на престъплението по чл.131, ал.1 т.12, вр. чл.130, ал.2 от НК са обществените отношения, свързани с телесната неприкосновеност на личността.

Субект на престъплението е пълнолетно, вмняемо лице - обв. М. ЮЛ. Б., с ЕГН: *****, роден на ***. в град Тутракан, българин, български гражданин, с постоянен адрес: **, неосъждан.

От обективна страна обект на защита са обществените отношения, свързани с телесната неприкосновеност. Деянието е извършено чрез действия, извършени от страна на обв. Б., с които се засяга физическата неприкосновеност на пострадалия Р.. От правна гледна точка съдът прецени нанесената на пострадалия телесна повреда като лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.2 от НК. От събраните по делото доказателства е установено по категоричен начин, че телесните увреждания причинени на пострадалия от обв.Р. са му причинили болка. Според съдебната практика по своята същност болката представлява неприятно физическо усещане, а страданието е продължен процес на болката. При този вид лека телесна повреда не се накърняват съществено тъкани и не се разстройват физиологични функции. За съставомерността на деянието не е необходимо във всеки конкретен случай да се доказва, че пострадалият е претърпял болка или страдание. Достатъчно е извършеното посегателство да е от такова естество, че да предизвика такива последици при нормални условия. При това увреждане може и да няма обективни следи.

Налице е според съда и причинна връзка между настъпилия резултат и действията на подсъдимия.

От субективна страна съдът прие, че деянието е извършено с пряк умисъл, като обв. Б. е осъзнавал общественоопасните последици на деянието си и е целял настъпването им. Обвиняемият е предвиждал, че с нанасянето на удари по лицето и тялото ще причини на Р. телесна повреда, като пряко е целял настъпването ѝ.

Налице са и хулигански подбуди за извършване на престъплението от страна на обвиняемия. Дори обв. Б. да е имал проблем с поведението на свид. Р., то разрешаването му по избрания от него начин категорично не отговаря на общоприетите правила за нормално човешко общуване, затова с нанасянето на удари е демонстрирал явното си неуважение към обществото и конкретно - към установените социални норми за поведение, които е игнорирал без обективна причина. Безпричинната агресия на обвиняемия е била впечатляваща за разпитания в хода на досъдебното производство и в съдебното следствие св. П.Л., от показанията на който се установява, че обвиняемият, освен нанесените удари, е проявил и арогантно поведение, псувайки пострадалия. Това ясно демонстрира психичното му отношение към случващото се, а именно целта му освен да нанесе телесни повреди на пострадалите и да демонстрира пренебрежението му към установеният в страната правов ред, а така също и по явен начин да покаже неуважението си към пострадалия, а от мястото, на което е извършено деянието, може да се съди, че тази му цел да демонстрира неуважение се простира и до всички членове на обществото - на публично място, в средата на деня, пред минувачи и пред св. Л. . Категорично е установено, че обвиняемия и пострадалия не са се познавали преди това и са нямали предишни конфликти, което още веднъж демонстрира факта, че единствения възможен мотив за извършване на деянието е вече посочения.

Антиобщественият характер на действията на обвиняемия е съзнаван, както от дееца, така и от други лица, на които неговите действия са станали достояние. Поради изложеното съдът сче за доказан квалифициращият признак по смисъла на чл.131, ал.1, т.12 от НК. Чрез действията си обвиняемият е изразил открито висока степен на неуважение към личността.

Съобразно изложеното относно съставомерността и правната квалификация на деянието и като взе предвид мотивираното предложение на РП- Варна, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 78а от НК за освобождаване на Б. от наказателна отговорност с налагане на административно наказание – глоба.

За извършеното от Б. умишлено деяние се предвижда наказание лишаване от свобода до три години, същия видно от бюлетина за съдимост не е осъждан , не е освобождаван по реда на

чл. 78 а от НК от наказателна отговорност, от деянието няма причинени имуществените вреди, както и че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и чрез този вид наказание.

Изложеното мотивира съда да освободи обвиняемия от наказателна отговорност и да му наложи наказание по административен ред, прилагайки разпоредбата на чл.78а, ал.1 от НК .

Като анализира индивидуализиращите отговорността обстоятелства - чистото съдебно минало на подсъдимия и спазвайки императивния характер на нормата на чл.78а от НК – съдът намира, че административно наказание към минималния размер , предвиден в закона ще окаже нужното въздействие върху подсъдимия с цел предотвратяване на последващи противоправни прояви от негова страна.

Съдът счете, че именно така определеният размер на глобата, се явява справедлив и в най-голяма степен ще допринесе за постигане целите на наказанието.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, съдът възложи в тежест на обвиняемия и направените в хода на досъдебното производство разноси в размер на 189,93 лв., които следва да заплати в полза на Държавата по сметка на ОД МВР Варна и сумата от 50.00 лв. в полза на Държавата, по бюджетната сметка на РС Варна.

Водим от горното, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: